

[Ministeren for offentlige arbejder.]

som ikke mere anvendes til det formål, hvortil det i sin tid er eksproprieret, ikke går tilbage til den oprindelige ejer. Det ærede medlem anførte her, at højesteret for nylig i en sag har nægtet at anerkende en sådan indløsningsret, for så vidt angår et areal, der var eksproprieret til et militært anlæg. Det ærede medlem efterlyste i den anledning en ny ekspropriationslov.

Jeg kan hertil oplyse, at der den 14. februar i år er nedsat en kommission, der har til opgave at undersøge hele vor ekspropriationslovgivning, og jeg regner med, at kommissionen fremkommer med forslag til en lov, der regulerer hele ekspropriationsområdet. Jeg skal sørge for, at det spørgsmål, som det ærede medlem har berørt, bliver rejst over for kommissionen, således at det nærmere kan blive undersøgt, om der er grund til at ændre de nugældende regler på dette område.

Det ærede medlem hr. Carsten Raft har rejst en række spørgsmål i dag, og jeg skal prøve at besvare dem så godt, som det nu er muligt med den tid, der er mig levnet.

Det ærede medlem rejste spørgsmål om indførelse af klippekort i S-banetrafikken, nærtrafikken. Det er jo et spørgsmål, der har været diskuteret før, og så vidt jeg forstår på statsbanerne, ligger det sådan, at man ikke skal rejse så forfærdelig mange gange, før det betaler sig at løse abonnementskort. I øvrigt er det statsbanernes opfattelse, at den tid, vi lever i, ikke just er egnet til at reducere billetpriserne.

Det ærede medlem rejste også spørgsmålet om regnskab for nærtrafikken, idet det ærede medlem fremførte, at et sådant regnskab tidligere var fremlagt. Jeg skal hertil oplyse, at det er meget svært at lave et særskilt regnskab for nærtrafikken, fordi fjerntrafikken går ind i billedet, og fra statsbanernes side anfører man, at det vil være overordentlig dyrt og besværligt at lave en sådan regnskabsreform, der heller ikke kan give det helt rigtige billede, netop af den grund, jeg har nævnt, at fjerntrafikken går ind i billedet. Endelig oplyser man fra statsbanernes side om det forhold, det ærede medlem også var inde på, om fortjenesten på nærtrafikken, at man skønner, at nærtrafikken årlig giver ca. 2-3 mill. kr. i underskud. Her kommer også med ind

i billedet, at der regnes i denne forbindelse med en afskrivning til anlæg og forrentning på ca. 4 à 5 mill. kr. Men det er altså ikke tilfældet, at denne del af statsbanernes område er en god forretning, sådan som det ærede medlem mente.

Med hensyn til det spørgsmål, som det ærede medlem rejste vedrørende overtagelse af de såkaldte gule rutebiler, kan jeg for så vidt henvise til den besvarelse, som jeg har givet det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, da forholdet i virkeligheden principielt er akkurat det samme. Men jeg kan oplyse over for det ærede medlem hr. Carsten Raft, at det ligger her sådan, at statsbanerne mener, det er en overordentlig god forretning. Statsbanerne har selvfølgelig undersøgt forholdene, inden de gik ind i denne handel. Denne forretning har gennem de sidste 3-4 år givet et årligt overskud, når forrentning og afskrivning var betalt, på ca. 225 000 kr. Den overenskomst, man har indgået med den tidligere ejer, går ud på, at man overtager bygninger, materiel og rutebiler, der er vurderet af særlig sagkyndige til et beløb, som i hvert fald efter de sagkyndiges opfattelse ikke er for stort, og at man samtidig giver vedkommende mand som konsulent for denne rute et pristalsreguleret vederlag på 18 000 kr. årlig i den tid, han lever. Der er ikke noget om, at hans enke skal have noget; det er kun baseret på den tid, manden gør tjeneste som konsulent. Det er, så vidt vi kan skønne, en absolut god forretning for statsbanerne, og jeg kan ikke se — som jeg også har sagt i finansudvalget, hvor sagen har været diskuteret — at man fra statens side kan have noget imod at gøre underskuddet for statsbanerne mindre ved at overtage en sådan forretning, som virkelig betyder en indtægt for statsbanerne.

Hvad angår spørgsmålet om kystfredningen ved Vedbæk, så har vi jo før haft det til debat i det høje ting, og jeg kan ikke oplyse nyt. Det ærede medlem slog meget stærkt på, at jeg skulle se på forholdene; det var ligesom han troede, at det skulle nok hjælpe. Jeg kan svare det ærede medlem, at jeg har adskillige gange været ude at se på dem, men jeg erkender uden videre, at jeg selvfølgelig ikke har den sagkundskab på dette område som de sagkyndige, og de